

[Flygaard.]

ikke blev favoriseret på bekostning af de ikke-boglige uddannelser. Sagt på en anden måde: studiestøtten i form af stipendier bør konverteres til studielån. Vi ønsker, at der skal være frihed til at vælge uddannelsesform, altså også en anden end den traditionelle.

Det ligger selvfølgelig klart, at der uanset uddannelsesformen må stilles krav om, at der læres noget. Det er givet, at der har manglet meget i en fornuftig tilrettelæggelse af starten på RUC. Man må lære teori og metode, begreber og teknik, før man bliver i stand til bare at gøre et forsøg på at løse problemerne. Vi tror ikke på, at en tilfældig viden på ét eller flere områder giver nogen uddannelsesmæssig identitet, og den er derfor heller ikke noget videre at bygge videre på.

Et af de forhold, man har drøftet meget, er spørgsmålet om den politiske ensretning, man har mødt på RUC. Den vil vi ikke acceptere; vi ønsker, der skal herske frie studie- og forskningsmæssige forhold.

Jeg vil gerne komme med et par bemærkninger om det politiske universitet. Det er almindelig kendt, at der, lige fra det øjeblik tanken om et universitet i Roskilde blev udtrykt, har været røre om det, og uanset under hvilken vinkel diskussionen har bevæget sig, har meget af den altid været politisk eller haft et politisk sigte, selv om retning og styrke har skiftet fra tid til anden.

Røret fik tidligt en vældig impuls, da det blev udtalt, at universitetet skulle være kritisk over for samfundet. Det passede godt ind i den diskussion, der føres i disse år, fordi det virkede som en indbydelse til at lave et politisk universitet. Et sådant universitet vil være konsekvensen af den ideologiske holdning til samfundet, der går ud fra, at værdifri videnskab ikke eksisterer. Man opfinder begrebet værdifri videnskab og filosoferer sig derefter frem til, at det ikke eksisterer. Det giver mulighed for at påstå, at alle handlinger er politiske, også det ikke at handle. Konklusionen drages herefter hurtigt og let: videnskab er politik, og universiteterne arbejder for det etablerede samfund, formålet må være at få dette ændret til fordel for folket. Ak ja, var det bare så nemt.

Denne holdning er kommet mest markant til udtryk hos medlemmer af Danske Studerendes Fællesråd, som fra allertidligste tid har influeret på opbygningen af RUC, mest udpræget og skæbnsvangert efter oprettelsen af interimstudienævnene.

Allerede i oktober 1972 gjorde daværende rektor Erling Olsen opmærksom på faren ved denne ensidighed. Det kostede ham rektorstillingen. Kort tid efter at RUC havde valgt egne styrende organer, rejste administrator H. Engberg-Pedersen og gjorde ved sin afgang tydeligt opmærksom på, hvem det var, der havde overtaget magten: RUC går nu fra oldtiden ind i sin middelalder, sagde han, med alt, hvad dette indebærer. Det var der åbenbart ikke mange der tog notits af. Det var der heller ikke i verdenshistorien; først da den var overstået, blev man klar over, at den havde været der. Vi må så håbe, at magtkampen i RUCs middelalder ikke fører til et nyt blodgilde i Roskilde, men holder sig til de politiske studiehænder, selv om de er uhyggelige nok i sig selv.

Tredje gang der gøres opmærksom på årsagerne til RUCs vanskeligheder, var i april 1973, da professor Bent Elbek direkte skrev, at årsagerne er knyttet til DSF-folkene i interimstudienævnene. I Aktuelt for onsdag den 3. april i år under Fri debat har rektor Thomas Webb en interessant artikel. Han skriver bl. a.:

„Hvis man har læst Olsens „Synspunkt“ opmærksomt, vil man se, at han alene taler om den samfundsvidenskabelige basisuddannelse. Det er en indrømmelse af, at han intet kender til, hvordan basisuddannelserne har udviklet sig inden for det humanistiske og naturvidenskabelige hovedområde. Det kunne tyde på, at dér kan han ikke finde på noget at beklage sig over.“

Man skal høre og læse meget nu om dage, inden ørerne falder af; man må håbe, at bunden nu i hvert fald må være nået. Enten må rektor tale af uvidenhed, eller også må han tale mod bedre vidende, når han kan skrive noget sådant. På alle basisuddannelserne har man haft store problemer med det til følge, at folk er rejst eller er blevet frosset ud. Også som en bemærkning til den kommunistiske ordfører, hr. Freddy Madsen, kunne jeg godt lide at pege på følgende sag, som jeg nu skal komme ind på, idet jeg vil